

Frances Olson (som syns mellan armen och fiolen) kommer från USA men spelar hellre fiol i Sverige.

Marscheradétakt mot 85:espelmansstämma

JULITA Skansenkyrkan var fylld till brädden innan konserten började vid 13-tiden på midsommardagen då årets spelmansstämma hölls.

De nordsvenska hästar som med bjällror om halsen drog runt Julita gårds besökare syntes genom kyrkfönstren och förstärkte känslan av gångna tider.

- Det blir en fin konsert, jag har varit här flera gånger tidigare. Min man ska spela fiol. Det är speciellt här, fin miljö, sa Ann-Marie Pettersson från Gnesta.

Spelmansstämman har hållits på Julita gård varje år sedan 1927. Där framfördes bland annat musik från Sörmland och Västerboten och en jämtländsk polska på munspel. Allspeledaren Ulf

Ove och Marjatta Jönsson satt under äppelträden och lyssnade på bland andra Sörmlands spelmanslag där hans pappa varit med.

an de accepterades. Munspel kom in ganska sent, sa Ulf.

Flera spelmän framträdde med både a cappella-sång och olika instrument innan det var dags att marschera till gemensamma platsen en bit bort. Ulf Lundgren instruerade de gående hur de skulle göra för att håll

- Jag tycker jättemycket om Sverige. Jag var här 2008 och det är häftigt att komma tillbaks. Det är så roligt att spela med alla, säger hon.

Att spela i USA eller i Sverige skiljer sig inte så mycket enligt Frances Olson, som är svenskättling till en åttondel.

- Att man kan åka buss så långt från centrala stan, svarar hon på frågan om vad som är den största skillnaden mellan länderna.

Utöver amerikanerna deltog spelmän både från Sörmland och från Stockholm i stämman. Många satt på bänkarna vid scenen och runt om på gräset.

Marjatta Jönsson och maken Ove satt med sina barn och barnbarn under äppelträden och lyssnade på musiken. De bor i Tyresö men han har rötter i

Ulf Lundgren ledde årets konsert i Skansenkyrkan.

Ulrica Andersson
ulrica.andersson@kkuriren.se j^.,
0150-728 00